

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XIII. Aeacus idem ac Moses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IV.

gam possumus agnoscere. Multas Asiae maritimae terras imperio suo subiecisse Rhadamanthyn memorat Diodorus, quod & de Mosis Historia sacre prædican. Addit Diodorus hunc ipsopum, *ιν την ειστι πόλεων, καὶ διδούσαι τὸν Καρκίνον τὴν δι' ἐκεῖνον εὐθεῖαν οὐρανούς οὐρανούς Ερυθρόν, οὐνι ex filiis suis, regnum eorum tradidisse, qui propter eum Erythri dicti sunt. Ita & Perseo, alteri Mosis imagini, Erythras filius adscribitur, qui in Rubri maris ora regnaverit, ut suo loco notabimus. Certe Rhamnæos Arabicam gentem à Rhadamantho nomen habuisse tradit Plinius, nec alios esse puto, quam qui a Strabone Rhamanitæ, & à Nonno Rhadamanes appellantur. Legimus enim in Dionysias Nonni Minoëm ex insula Creta expulisse Rhadamanas in Arabiam: unde & alibi Dičæos eos appellat, & in expeditionis Indicæ societatem à Baccho ascitos fuisse narrat. Legimus & apud Stephanum, Rhadamanthyn cum fratribus Gazam Phoeniciam urbem ivisse. Atqui Mōses & in Arabia, non privatus solum apud focerum Jethro, sed dux etiam ac gentis suæ princeps diutinam moram traxit; & ejus consilii ac præceptis Ebræi obsecuti, Palæstinos, quorum regio fere maritima est, maximis dannis affecerunt. Memoria prodidit Iacius Tzetzes propter interfectum fratrem patria exulasse Rhadamanthyn: hæc historia Mōsis interpolatio est, qui *virum Aegyptum, percutientem quemdam de Ebreis fratribus suis, percussum abscondit fabulo*, & in Madianitæ terram profugit. Rhadamanthyn Homerus non semel flavum appellat: *μῆτραν* fuisse Mōsem tradit Artaapanus apud Eusebium; *πυρρόγεων* quoque fuisse Typhonem, qui ad Mōsis exemplar fæctus est, Plutarchus scriptum reliquit.*

XIII. Quin & Æacus, tertius inferiorum iudex, Mōsem exhibet. Minois coævus fuit; coævus & Bacchi, & Ariftæi, in quibus occulit Mōsem deteximus: coævus & Asterii, qui Minois filius fuit, avo cognominis. Atque hos, Æacum, inquam, Minoëm, Ariftæum, & Asterium, Baccho Indicæ expeditionis focios addit Nonnus in Dionysiacis. Jovis filius fingitur, item ut pleræque Mōsis imagines, Bacchus, Minos, Rhadamanthys, alii. Jove in ignem mutato natus dicitur, perinde ut Bacchus. Teftis Ovidius, cum ait de Jove: *Aureus ut Danaen, Alopida lacerit ignis*. Alopis illa, Ægina est, Alopæi filia, Æaci mater. Non ex Jove ignibus celato, at in aquilam verso genitum eum scribit Nonnus, sed prope ardenter & *πενείαν* fluvium. Fabulam fufius narrat Apollodorus, Alopum, cum Jovem Æginam rapientem pertinaciter insequeretur, a Jove fulmine fuisse iectum, & ad fluenta sua remissum; propterea que ex fluvio hocce carbones efferri. Quæ manifesto alludent ad satum Bacchi, igneo & fulgorante Jove ac Semeli prognati; & ad Mōsem itidem referenda sunt. Mater Æaco tribuit Ægina Alopæi fluvii filia, quod Thermuthis, velut altera Mōsis mater, cum ex fluvio extraxerit. Piissimum omnium hominum fuisse Æacum testificatur Apollodorus, Græcorum omnium Plutarchus: sanctitatem ac pietatem Mōsis prædicare nihil attinet. Virgam inter judicandum tenuisse Æacum dicit Plato; quo sacra illa Mōsis virga notatur. Græciae siccitate, sterilitate, ac fame laboranti largos imbres, & vitem ac überem frugum annonam precibus & sacrificiis a Jove Æacus impetravit: Mōses Ifraëliis aquam, manna, & coturnices. Observatum est à Pausan. ex Æaci liberis nullum ipsi in regnum Æginae successisse: Mōsis filiorum nullus paternæ dignitatis hæres fuit. In Æaci Templo, quod in urbe Ægina visebatur, ara erat paulum è terra extans, quam Æaci monumentum fuisse in arcans habebatur, ut auctor est Pausanias: de sepulculo Mōsis sic postremum caput Deuteronomii: *Et non cognovit homo sepulcrum ejus usque in presentem diem*.

XIV. Occulit Mōsem & Proteus, Deus ille multiformis. Mōsis coævus fuit; nam consulit eum apud Virgilium Aristæus, quem Mōsem esse paulo post ostendam. Bacchum etiam, larvatum Mōsem, exceptit hospitio, ut est apud Apollodorum. Et ejus filios denique interfecit Hercules, quem Josuæ imaginem gerere probabo. Ægyptum faciunt Veteres, qualis Mōses fuit: alii Thracem; Pallenem enim, quam ipsi patriam assignat Virgilius, in Thracia Stephanus, aliique collocant: cuius rei causam ad Mōsem quoque pertinere docebo infra, ubi de Orpheo differam. Patrem Jovem habuit, si Luciano fides est: nam quibus regia potestas & dignitas contigerat, eos Jove prognatos Antiqui fingebant, ut supra dixi. Atqui regem Ægypti Proteum ipsi conditum fuerit eo loco, qui Castra Tyriorum appellatus est, inter Tyrios Phœnices circum habitantes: quod discimus ex Herodoto. Cur autem Neptunus ipsi pater adscribatur, caußæ fuit mirabilis mari Rubri transitus, cuius qui fuit auctor & dux Mōses, ita faventem & propitium visus est fabulatoribus habuisse Neptunum, ut eo natum esse statuerent. Hanc

Diod. libr. 5.
Plin. libr. 6.
cap. 28.
Strab. libr. 16.
Nonn. Dionys.
libr. 21. & 36.
Steph. in pæ.
I. Tzetz. in
Lycoph.
Exod. 2. 11. &
seq.
Hom. Odys.
1. & 2.
Euf. Præp. 1. 9.
Plut. De Isid.
Æacus idem
ac Mōses.
Nonn. Dion.
libr. 13.
Ovid. Met.
libr. 6.
Nonn. Dionys.
libr. 13.
Apollod. libr. 3.
Plut. Theseo.
Plat. Gorg.
Pausan. Attic.
Pausan. Co-
rinth.
Deut. 14. 6.
Proteus idem
ac Mōses.
Virgil. Georg.
libr. 4.
Apollod. libr. 3.
Lucian. De
mort. Peregr.
Herodot. libr.
2. cap. 111.
Euripid. Helen.
Prol.
Tzetz. Chil. 2.
Hist. 44.
Herod. libr. 2.
cap. 111.